

МОНИТОРИНГ НА ОЛОВО ВЪВ ВЪТРЕСГРАДНИ ВОДОПРОВОДНИ ИНСТАЛАЦИИ

Основните фактори при определяне на точките за пробонабиране за мониторинг на олово в питейна вода са свързани с 1/**вероятността за наличие на олово в инсталацията** и 2/**реалния риск за потребителите**.

 Материалът на вътрешната водопроводна система:

- Наличие на метални (поцинковани) тръби и фитинги;
- Оловни спойки;
- Месингови фитинги;
- Стари смесители и арматура.

 Приоритет:

- сгради, строени преди 1990 г.;
- точки за приготвяне на храна;
- чешми за питейни цели.

 Рутина на ползване на студената вода: Оловото се отделя след престой/стагнация.

Точки на пробонабиране от студена вода:

- **най-рискови точки** – за пиене, готвене;
- най-отдалечените крайни точки;
- кранове с рядка употреба или нисък дебит;
- точки след дълги участъци и/или „мъртви“ зони.

Взема се първия 1 литър вода след минимум 6–8 часа престой.

За водопроводни инсталации, в които са вложени материали от полиетилен висока плътност (ПЕВП) и др. разрешени пластмаси за производство на водопроводи (удостоверено с документ за произход, декларация за съответствие, ВиК експертиза, технически паспорт и др.), точките за пробонабиране могат да се определят, както следва:

- ❖ **Първа точка** – на входа на водата след водомера – за да се отдиференцира отговорността на ВиК-оператора;
- ❖ **Най-рискова точка при потребителя:** точка за пиене или готвене.

Забележка: Мониторингът на олово не е предпазна мярка, а средство за контрол.